D·N
10/8 1947

Idéer och utrikespolitik

Under de senaste årtiondenas internationella konflikter har det i Sverige, liksom i åtskilliga andra länder, hört till god ton att varna för ideologisk utrikespolitik. Man menar härmed att vi inte skall låta oss bestämmas av sympatier för vissa politiska eller sociala system i utlandet, ja, att vi helst inte skall hysa några sådana sympatier. Från 1933, då Hitler kom till makten, fram till 1943, då nazismens expansion kulminerade, avsågs i realiteten att vår avsky för nazismen inte fick ta sig uttryck i handlingar eller ord som riskerade vårt goda förhållande till denna maktfaktor. Då nazismens förestående undergång blev uppenbar förbyttes denna paroll i den motsatta, det blev korrekt, till och med det enda korrekta, att kritisera och inta en fast hållning mot de regimer vilkas dom redan avkunnats av Englands, Rysslands och USA:s segrande arméer. Nu har den gamla parollen åter kommit till heders. Dess reella innebörd är att vi inte skall bry oss om skillnaden mellan demokrati och diktatur, mellan humanitet och terrorism. Allt sådant är ideologi, och vi står över ideologierna. I dessa sammanhang används alltid det nedsättande ordet ideologi; hela sättet att resonera bleve omöjligt om man i stället begagnade det mera objektiva ordet idé.

Till genren hör påståendet att det är något nytt med ideologiska överväganden i utrikespolitiken, att alltså folk inte tidigare påverkats av sådana över statsgränserna spridda föreställningar. Det är en ovanligt grov förvanskning av fakta. Uppfattningar av den typ det här gäller har alltid varit verksamma i historien. Thukydides beskriver hur under striderna mellan Sparta och Aten folken i de hellenska småstaterna splittrades genom sympatier för det demokratiska Aten och det auktoritära Sparta. "I varje stad sökte ledarna av de demokratiska och oligarkiska partierna att införa atenarna, respektive spartanerna… Partiets band var starkare än blodets band." Sådana socialt och inrikespolitiskt bestämda skiljelinjer har ständigt framträtt i samband med internationella motsättningar. Andra idéer har likaledes varit verksamma. Det är tillräckligt att peka på religions- och nationalitetsidéerna. Endast sällan har sådana idéer varit enbart bestämmande, men de har spelat en viktig roll. Hur kritiskt och realistiskt man än vill bedöma Gustav Adolf, är det ostridigt att tanken på den lutherska trons bevarande hörde till de motiv som drev honom till det tyska fälttåget. Då de engelska statsmännen understödde nationalitetsrörelserna i Europa i mitten av 1800-talet var de idéer som de delade med sina folk och med framstegsmännen i världen en av de krafter som drev dem att handla — de av frihetstankarna hotade staternas ledare angrep de "ideologiska" synpunkterna med samma oreflekterade säkerhet som hundra år senare våra svenska utrikesministrar.

De tankar och känslor varom här är fråga — tro på världsomfattande idéer, vilja att hjälpa nödställda och undertryckta människor i andra länder — är vår kulturs ära. Vi kan inte som vildar i det kollektiv i vilket vi lever se det enda värdefulla, det enda verkliga och väsentliga. Då vi tänker på fosterlandet är det inte bara jorden och människorna — den linjen är nazisternas, återfallet i barbari. "Fäderneslandet", skrev Thorild, "betyder ej den kalla jordgrund på vilken vi trampa, dessa berg och dälder, varest fänad och trälar likaså gärna kunde dväljas, utan det betyder: allt vad som bland oss är gott och stort, alla redliga och ädla, med vilka vi andas samma luft och njuta samma lagar". Det är ett ståtligt men ofullständigt uttryck för våra känslor. Konsekvensen blir att vi ser ett stycke fosterland i allt det som synes oss "gott och stort", att vi, som en annan svensk skald sagt, söker efter ett idéernas hemland, "rättens och frihetens land, var det än finns".

Men på denna punkt, som vi når genom att utrensa elementära felslut och missförstånd, kan statsklokheten med fog höja sitt varnande finger. Hur skall det i en värld där de självständiga staterna representerar den högsta maktsamlingen vara möjligt med en politik som i internationella, politiska och moraliska idéer ser de väsentliga bindningarna? Själva förekomsten av dessa stridande idéer visar att de skilda folken är inom sig splittrade; om idéerna inte kuvades av statslojaliteten, av patriotismen i ordets enkla och primitiva mening, stode upplösningen nära. Och kan ett folk, särskilt ett litet folk, även förutsatt att det ur idésynpunkt enigt känner sig höra samman med några stater och i andra ser främlingar eller fiender, låta sig styras av denna uppfattning? Blir inte följden en ridderlig och dum politik, som leder till folkets undergång och därmed förintar även förmågan att tjäna idéerna? Och måste vi inte för att bli i stånd att föra en förnuftig politik, en statsskälens politik, bekämpa de stora idéerna som en farlig frestelse eller åtminstone reservera dem för de tillfällen då de är ofarliga, då staten i sitt eget intresse kan låta dem spela fritt?

Motståndarna till denna statsintressets ideologi saknar inte svar. De pekar, med allmänt erkända moraliska grundsatser som bas, på konsekvenserna av en ståndpunkt som ser det heliga i en kollektiv egoism. Skall vi göra tanken att människan och folket är ett bräckligt rö för vinden till riktlinje för vårt handlande? Skall vi respektera nazismen då den erövrar Danmark, Norge och Frankrike och förakta den efter El Alamein? Skall vi uttrycka vår glädje över de baltiska folkens frigörelse 1920 och vår likgiltighet för deras undertryckande 1940? Skall vi vara kyliga mot norrmännen 1942 och entusiastiska 1944? Måste orättfärdigheten vara besegrad för att vi skall få fördöma den, är det blott Hitler inför undergången vi får visa vår avsky? Skall folken, kort sagt, uppföra sig på ett sätt som kallas tarvligt då det gäller enskilda människor?

Denna konflikt går inte att bilägga så länge den enskilda staten är maktens centrum. Vi måste nöja oss med kompromisser som det är lätt att fastställa i allmänna ordalag och svårt att tillämpa. Av statsledningen kan man begära att den inte gör en dygd av nödvändigheten, att den inte stoltserar med en ofrånkomlig immoralitet. Den kan kosta på sig en älskvärdhet även mot de besegrade, ett ord av kritik även mot de segrande. Den behöver inte fängslas av begäret att förvandla likgiltigheten till vidsyn och tolerans, än mindre av tanken att likt Napoleon och Bismarck vara lidandet och de mänskliga känslorna överlägsen. Av den offentliga debatten kan man fordra att den tar hänsyn till både idé och realitet, att den inte manar till kamp mot vad som är oundvikligt. På den punkten finns ingen anledning till oro: anpassningen behöver inte besjungas.

Men kompromissen innebär också ett slags arbetsfördelning. Den moral som statsledningen inte har råd till får den offentliga debatten prestera; talet får bli mer moraliskt än handlingen. Erkännandet av detta kan framstå som en cynism — det är dock faktum, inte erkännandet, som är stötande. Varje framsteg förutsätter denna gång mellan idé och förverkligande. Skulle vi inte ens i ord få ta ställning — genom att upphöja vad vi finner gott och förkasta vad vi finner ont — då, och först då, hade statsmoralen segrat över idén.

PRESSGRANNAR

Om Bulltoftafältet hade varit förstklassigt och försett med permanentbelagda banor, så skulle flygolyckan i går sannolikt aldrig ha inträffat, skriver Aftonbladet (fp). Flygutredningen har också föreslagit ett nytt fält vid Trolleberg:

> I sin motivering för att arbetet måste anses angeläget framhöll utredningen att Bulltofta flygplats på grund av den flygtekniska utvecklingen inte längre erbjuder tillräckligt utrymme för att under betryggande förhållanden kunna motta de flygplan, som numera används i europeisk trafik. F. n. kan, heter det vidare, på Bulltofta inte med tillfredsställande regularitet och säkerhet landa och starta större flygplan än DC 3. Under vissa förhållanden kan inte ens dylika plan utnyttja flygplatsen med fullt utnyttjad lastkapacitet. Regeringen ställde emellertid hela saken på framtiden — man ville inte anslå pengar mer än till de förberedande arbetena på storflygfältet vid Halmsjön. Den nu inträffade olyckan har på ett förfärande sätt understrukit följderna av en sådan förhalningspolitik.
>
> För flygsakkunnigt folk lär olyckan på Bulltofta alltså inte komma helt överraskande. Att de skall ha behövt vänta på argument av denna art för att kunna göra sin mening hörd är upprörande.

Sovjetspionaget i Kanada var en av de saker som starkt bidrog till att förändra den amerikanska opinionens syn på Ryssland, framhåller Svenska Dagbladet (h). Sovjet åtnjöt en enastående good will i USA före kriget, men den är nu förspilld:

> Hur mycket än kommunisterna och deras tidningar papegojmässigt upprepa, att oron i världen härflyter av den amerikanska "reaktionen" och "dollarimperialismen", så är det ett falskt vittnesbörd. Västerlandet vill en fred med frihet, som främjar alla framsteg, men Sovjet uppträder under olika maskeringar som den allestädes närvarande fridstöraren. Mycket ha vi fått skåda av bländverk och humbug, men rekordet i förljugenhet nåddes dock av Moskvasatraperna Tito och Dimitrov när de vid sitt senaste sammanträffande höllo skåltal för sig själva som "demokratiens och fredens hörnpelare på Balkan" — för att efteråt skärpa förtrycket mot den inhemska oppositionen och utrusta nya hjälptrupper till kommunisternas bistånd i det grekiska inbördeskriget.

I detta ämne har världen på sistone erbjudits en överväldigande rik åskådningsundervisning.

Den militära skördehjälpen kan man inte vänta sig mycket av i år, framhåller Vestmanlands Läns Tidning (fp). Det är alldeles för lång väg till hjälpen ifall den skulle behövas:

> Först skall länsarbetsnämnderna undersöka om och i vilken utsträckning skördehjälp behövs, vilket sker genom kontakt med blockledarna i socknarna, och sedan skall framställning göras till arbetsmarknadskommissionen, som i sin tur hemställer hos k. m:t om proklamerande av skördeberedskap. Därefter beordrar arméchefen regementscheferna att ställa skördehjälp till förfogande i samråd med länsarbetsnämnderna. Sådan hjälp får dock ifrågakomma endast i yttersta nödfall, då arbetstrupper ur närmaste förband skickas ut till behövande gårdar. Vill värnpliktiga lantbrukarsöner hjälpa till med skörden hemma måste de skaffa intyg på att de behövs vid gården, och de får ändå inte resa hem, om skördeberedskap inte beordrats av k. m:t. Givet är att särskilt smågårdarna blir lidande på denna s. k. ordning, och överhuvud taget måste man befara att skördehjälpen kommer för sent, då arméchefen ovillkorligen skall invänta ett nödläge, innan hjälpen beordras.

Proceduren är för omständlig. Medan ansökningarna skickas i de många trapporna upp till högsta instans och ner igen, hinner det som skulle räddas bli förfaret.

Att frågan om en biblioteksavgift till författarna kan komma upp på nytt i Sverige förefaller mera sannolikt nu sedan det danska lagförslaget har knutit en del av författaranslagen till biblioteken på så sätt att de skall utgå i proportion till biblioteksanslagen. I Folklig kultur, som med sitt senaste nummer framträder i nytt, genom pappersransoneringen avmagrat, men därför icke nämnvärt spänstigare skick, skyndar en bibliotekarie till preventivattack mot dylika förslag:

> Vad man särskilt observerar i det nya danska lagförslaget är, att man i viss mån fastslår att biblioteken skada författarna genom utlåning av deras arbeten, varför man har reglerat skadan på det sättet, att författarna erhålla ersättning i proportion till det antal band biblioteken inneha av hans böcker. Vi bibliotekarier ha svårt att förstå, att författaren kan skadas genom utlåning av hans böcker från biblioteken. Vi kunna ju gå tillbaka till den tid (under 1880—90-talen) då folkbiblioteksverksamheten var svagt utvecklad i förhållande till nu. Då kommo många av de förnämsta svenska författarnas arbeten ut i upplagor kanske på något tusental. Nu är förhållandet ett annat, med dessa stora försäljningssiffror på böcker. Nyligen reklamerade ett bokförlag, att en svensk författares arbete på kort tid nått en upplaga av 70.000 exemplar. Tror någon, att om inte biblioteken hade verkat för läsning av böcker något sådant skulle ha varit möjligt. Nej! Absolut nej!
>
> Nänä, men det är väl inte bara biblioteken som har verkat i den riktningen. Vad man emellertid framför allt observerar i detta sammanhang är att Danmark har råd att betala bortåt 150.000 kr. om året till sina författare: ett mindre land, en mindre litteratur, men dubbelt så mycket pengar. Det är verkligen en påfallande skillnad, vad nu dess egentliga orsaker än kan vara.

Hötorget hyllade och hurrade när femtioårsveteran blev sextio

Fru Helga Svennberg får en gratulationsbukett av hr Göransson i ståndet bredvid.

Det fanns fullt med vackra blommor i ett Hötorgsstånd på lördagen, men de var inte till salu. Fru Helga Svennberg hade fått dem av kolleger och kunder på sin 60-årsdag, och hon var centrum i torgvärlden den dagen: det var stor kö kring hennes disk med frukt och bär, och många ville köpa något, men de flesta stod där som gratulanter och presentöverlämnare.

Och föremålet för hyllningarna, som började klockan åtta med hela Hötorgsfolkets hurrarop och gemensamma gåva, är en märklig dubbeljubilar. Sextio år fyllde hon och har nu stått bakom sitt stånd i femtio. Hon är veteran på platsen och rikt uppskattad — från arbetet vid diskarna runt omkring kom folk och viskade vackra ord om henne i medarbetarens öra. För tjugufem år sedan förlorade hon sin man vid en tågolycka och stod där med tre kronor på fickan och sex barn att försörja. Den tunga lasten förde fru Svennberg i hamn utan minsta hjälp, offrade sig helt för barnen och har nu fått glädjen se dem växa upp till ovanligt präktiga medborgare. Och allt har hon strävat ihop på Hötorget, där föräldrarna hade ståndet före henne och där två av de gifta döttrarna nu hjälper till. Denna dag har de mest göra med att sätta alla presentbuketter i vaser: det kom en tät ström av torgets yppersta i blomsterväg, och många var de kunder som ville köpa av all prakten — de fick nöja sig med äpplena och bären.

— Men förr hade vi mer varor i ståndet, berättar fru Svennberg. Då körde jag med häst och vagn in från Tureberg — där jag alltjämt bor — klockan ett på natten, med inte bara frukt och bär och blommor utan också mjölk, smör och ägg. Tio år var jag när jag började hjälpa till i fars affär här och minns hur vi kom fram till Holländargatan klockan fyra på morgonen och stod i kö i två timmar för att komma bra till bland de 50 platserna. Under vägen in till stan spritade jag bönor, de såldes sedan för 25 öre litern — nu kostar de 2.50. Mjölken tog vi 11 öre litern för då, den är tre gånger dyrare nu. Ja, annorlunda blir allt med åren: arbetstiden t. ex., som alltjämt är lång, men ändå ingenting mot förr. Då for man som sagt hemifrån klockan ett, började på torget sex och höll på till tio på kvällen. Så spändes hästen för igen och travade hemåt till Tureberg, dit vi kom vid tolvtiden. Det blev en timmes sömn för några av oss, andra sov hela tre till fyra timmar. I trettifem år har jag stått på torget vareviga vardag och trivts — så länge jag orkar vill jag fortsätta. Kunderna är stimulerande att ha att göra med — de förändras i alla fall inte så mycket med åren.

Men det har omsättningen gjort. Fru Svennberg berättar att den första dagen hon stod i ståndet rörde den sig om 13 kronor, mot 7—800 numera. Det låter mycket, men avbränningarna är stora. Någon sparad slant har det inte blivit — men hon reder sig och har fått lön för mödan. Tacket lyser ur döttrarnas ögon, och beundran styr många händer som bakom disken vill trycka fru Svennbergs flinka arbetsnävar. De vill inte vila ens en sextiårsdag — därför att den infaller på en lördag och andra skulle få alltför mycket jobb om hon svek.

Det blev kaffekalas på kvällen i stället bland alla blommor i färg och tal.

Öhn

OFFICIELLT

Väg- och vattenbyggnadsverket. Till förste byråingenjör på väg- och vattenbyggnadsstyrelsens konstruktionsbyrå förordar styrelsen byråingenjör Carl-Erik Lindholm. Tidigare har styrelsen förordat förste byråingenjören Arne Troedson, men han har återkallat sin ansökan och samtidigt även begärt entledigande från sin nuvarande befattning för att övergå i enskild tjänst.

Läkarna. Medicinalstyrelsen har förordnat förste stadsläkaren S. Thelander, Luleå, att från 29 augusti och under vakans jämte egen befattning uppehålla förste provinsialläkartjänsten i Norrbottens län.

Sinnessjukvården. Medicinalstyrelsen har förordnat uppsyningsmannen vid S:ta Gertruds sjukhus i Västervik Sven Pettersson till förste uppsyningsman vid sjukhuset från 1 september.

— Föreståndarinnan vid Säters sjukhus Eva Åberg har förordnats till förste föreståndarinna vid Sidsjöns sjukhus i Sundsvall från 1 september.

Postverket. Postmästarna K. Hj. Malmgren, Stockholm 6, och T. G. A. Kinell, Stockolm 8, har beviljats avsked från 1 februari nästa år.

Statens järnvägar. Järnvägsstyrelsens förordnanden för kontoristerna vid styrelsens kontrollkontor O. Kjellberg, H. Wallenberg, E. Ullerstedt, G. Carlsson och C. Örvander att tills vidare tjänstgöra som förste kontorister på avdelningen för inländsk godstrafik har överklagats hos regeringen av kontoristerna på kontrollkontoret Erik Stennek, Georg Jonasson, Nils Ekblad, E. Kullander, Herman Härdfeldt och Erik Brobeck.

— Till en förste stationsskrivarbefattning vid godsexpeditionen i Boden förordar distriktschefen i Luleå stationsskrivarna A. W. M. Fant, Söderhamn, P. A. A. Sjölin, Stockholm, och S. E. Hansson, Örebro, i denna ordning.

Tandläkarna. Medicinalstyrelsen har förordnat finska tandläkaren Anna Hietala att 15 augusti i år—31 mars nästa år tjänstgöra som distriktstandläkare i Gravarne.

— Danske tandläkaren J. E. Rasmussen skall till 1 april nästa år uppehålla en distriktstandläkartjänst i Borås.

Läroverken. Till gymnastiklärartjänsten vid Norra real förordar rektor bland femton sökande i första rummet gymnastikläraren vid Södra kommunala mellanskolan i Stockholm O. Holking och i andra hand läraren vid Gymnastiska centralinstitutet O. Halldén.

Mellanskolorna. Fil. mag. Barbro Torstensson, Göteborg, har förordnats till extra ämneslärare vid kommunala mellanskolan i Torsby.

Folkskolorna. Skolöverstyrelsen har förordnat folkskollärarinnorna Gurly Ljungel, Karin Lundström och Sif Nordwall till e. o. övningsskollärare vid folkskoleseminariet för kvinnliga elever i Stockholm.

— Folkskollärarna F. J. E. Swedberg och J. I. Åhrström i Luleå har utsetts till e. o. övningsskollärare vid folkskoleseminariet där.

Vårdhemmen. Lärarinnan Ingrid Scheeler, Filipstad, har förordnats att uppehålla lärarinnetjänsten vid Västmanlands läns skol- och vårdhem Sofielund under den tid lärarinnan där fru Maria Vitting tjänstgör som extra lärare vid Margaretahemmets skolhem i Knivsta.

Lediga tjänster. En tredje underläkartjänst vid medicinska avdelningen av Värmlands läns centrallasarett i Karlstad, sexton befattningar som extra tandläkare vid försvarets tandvård, befattningen som distriktstandläkare vid distriktstandpoliklinikerna i Landskrona och Vellinge, en översköterskebefattning vid S:ta Maria sjukhus i Hälsingborg, ett förordnande som hantverksföreståndare (skomakare) vid Salberga sjukhus i Sala, en befattning som kontorist med polismans förordnande i Skurups landsfiskalsdistrikt, fjorton befattningar som expeditionsvakter vid väg- och vattenbyggnadsverket samt två ordinarie länsskogvaktarbefattningar och en ordinarie kontorsbiträdesbefattning vid skogsvårdsstyrelsen i Västerbottens län kungörs till ansökning lediga.

Vidare ledigförklaras ordinarie förenade folkskollärar-, organist- och klockartjänsten vid Spånga folkskola i Forssa församling, Södermanlands län, och en ordinarie folkskollärartjänst vid Kärrnäsets folkskola, Strömsund.

Barnförlamningen i år tros ej bli omfattande

Barnförlamningsepidemin i år ger, enligt de rapporter som hittills kommit in, ingen anledning att tro att den skulle bli särskilt omfattande, framhåller medicinalstyrelsen.

Under året har hittills anmälts 151 fall med förlamning. Av dessa inträffade 7 i juni (1936—1945 i genomsnitt 35 pr år, 1946, då vi hade osedvanligt litet antal fall, 15) och i juli 104 (68 respektive 24). Under augusti har hittills anmälts 42 fall (1936—1945 för hela augusti 223, 1946 68). Samtliga dessa siffror är dock preliminära, och vissa justeringar blir säkert erforderliga längre fram.

Endast från Gotlands län samt Göteborgs stad och Norrköpings stad föreligger hittills icke meddelande om inträffade förlamningsfall.

LIVLIG TRÄSKEPPNING FRÅN FINLAND

En livlig skeppning av trä från Finland äger för närvarande rum. Under de tre senaste dagarna har inte mindre än 14 laster, representerande omkring 700 standards, anlänt till Stockholm. Vid varje brädgård inåt Mälaren ligger en eller flera finnskutor och lossar i forcerat tempo, och så fort en kajplats blir ledig finns genast ett nyanlänt fartyg till hands att rycka in och börja lossa.

Södermanlands läns landstings förvaltningsutskott har framlagt ett omfattande förslag till en genomgripande modernisering och omgestaltning av länets folkhögskola på Åsa, som därmed torde bli landets modernaste och bäst utrustade. Kostnaderna har beräknats till sammanlagt 940.000 kronor, innefattande bl. a. ny skolbyggnad, nytt elevhem och nytt elevhushåll för 734.000 kronor. För en första utbyggnad under nästa år begärs av årets landsting ett anslag på 200.000 kronor.

Hjälp Europas svältande barn
Skänk till EUROPAHJÄLPEN!
Postgiro 900 700

FÖLJ MED TILL

PARIS

över Danmark, Tyskland, Holland och Belgien

En oförglömmelig 14-dagarsresa i turistbuss genom Danmark, Tyskland, Holland och Belgien (besök i Bryssel) ner till "Världens huvudstad", där alla berömda sevärdheter beses. Utflykter till Versailles och Fontainebleau etc. Svensk färdledare medföljer. Färden företages i en ny turistbuss, specialbyggd för långfärder, med plats för 35 personer.

Avfärd sker den 25 augusti och därefter var 8:e dag. Anmälningar måste på grund av viseringar etc. ske snarast och senast den 15 augusti.

PRIS: KR. 659:— incl. måltider, 1 kl. hotell, drickspengar, entréer etc.

INTERNATIONELLA TURISTBYRÅN
(förr Nord. Turistkontor),
Sveavägen 38. Tel. 11 95 81.
(Öppet kl. 10—13 och 16—19.)

VILL NI BEVARA ER UNGES FRISKA LIVSLUST,
naturliga kunskapstörst och skaparglädje, så sök kontakt med

NYA SKOLAN

Höstterm. b. 1 sept. "Skolan där ungarna trivs." 5:te läsåret.

Skeppargat. 42 (hörn. av Linnég.). Undervisningen bedrivs enl. moderna principer i små grupper med personl. anpassn. till barnet och dess behov utan tävlingar, straff, läxor och betyg. Träslöjd varje dag. Egen tidning sättes och tryckes av eleverna. Rytmik. Prövn. till lärov. förberedes för dem som så önska. Lägre gruppen 6—8 år. Mellangruppen 9—11 år. Högre gruppen 12—14 år. Ett begränsat antal nybörjare mottagas till lägre gruppen. Upplysn. genom skolans kurator, Fru Ingrid Nyborg-Fjellander, 65 20 29, tel.-tid 13—14, samt Föräldraföreningens ordf., Ing. Sven Petersson, 41 75 77, tel.-tid 17—19.

ENASTÅENDE TILLFÄLLE FÖR START AV AFFÄRS- ELLER FABRIKSRÖRELSE.
Säker och lättskött. Svar till "Referenser önskas o. lämnas", D. N., Sturepl., Sthlm.

Polermaskiner

på stativ, med långa spindlar, 3 hkr., 380 volt, 3-fas, kan levereras från frihamnslager. Svar till "Polermaskin -14", Dagens Nyheters Huvudkontor.

LÄKARE

Dr MAGNUS HAMBRÆUS
hemkommen.
Medlem av Stockholms Läkarförening.

PROFESSOR NYLINS
mottagning börjar den 1 september.
Medlem av Stockholms Läkarförening.

JOURHAVANDE TANDLÄKARE
söndagen den 10/8 kl. 10—12, 15—19
TANDL. JAN ERIC Dahlberg,
Tegnérg. 19, I. Tel. 20 84 00.
Medl. av Sthlms Tandl.-fören.

Tegnérgatans TANDKLINIK
Tegnérgatan 16. Tel. 32 42 42.
10—1, 5—8. Sönd. 11—1. Smärtfri tandutt. (äv. vid varbildn.). Endast leg. tandläkare.
Naturtrogna löständer (fr. 35 kr. pr gom).

DAGENS NYHETER

Telefonannonser samt annons- och prenumerationskontoren: Tegelbacken, Stureplan, S:t Eriksplan, Medborgarplatsen är öppna söndagar kl. 14—17

Prenumerationsärenden mottas dock *icke pr telefon.*

Efter ovan angivna tider mottar faktorskontoret (Tegelbacken) mellan kl. 18.30 och 22 för närmast påföljande utgivningsdag avsedda *familjeannonser* samt annonser om *förlorat o. tillvarataget*, dock *icke pr telefon.*

emitterat två nya obligationslån, va
ena av en ny typ. Det är i båda fa
ga om 3 proc.-lån. Det ena lån
milj. kr., varav f. n. 5 milj.
är av det vanliga slaget m
fastighetsinteckningar o
pari, medan i fråga o
milj. kr., varav oc
nu — säkerheten
teckningar. Si
proc. och de
med rätt
amorter
först
der

VIK minst en dag för årets

S:t ERIKS-MÄSSA

som börjar den 23 AUGUSTI
och slutar den 7 SEPTEMBER

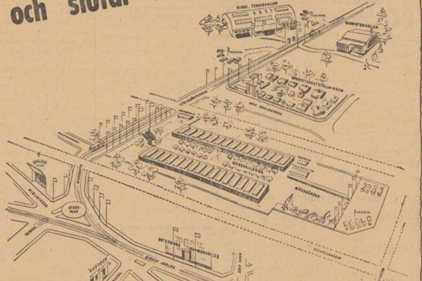

Mäss-tiden har i år utsträckts till fjorton dagar för att möjliggöra för alla och envar att bättre och mera i lugn och ro kunna ta del av vad S:t ERIKS-MÄSSAN i Stockholm har att bjuda på. 15 länder kommer att representeras, fördelade på omkring 1500 deltagare.

SKANDINAVIENS internationella STOR-MÄSSA

© Tingstensamlingen Publicerad med tillåtelse av Dagens Nyheter AB.